

serne her have navnlig gaaet ud paa at værne Landbruget mod paa et eneste Punkt at blive berørt af dette Lovforslag. Nu vel, saadanne Bestræbelser kunne have en vis Betydning fra de paagældende Repræsentanters Synspunkt, men jeg synes, man burde have stillet sig noget mere imødekommende over for Ønskerne fra anden Side om at tilvejebringe en højst nødvendig Beskyttelse mod Industriens Udbytning af Børn, Kvinder og unge Mennesker. Det har man ikke ønsket at gøre, og det er ikke saa underligt, at Ministeren har sagt: Naar Folketinget ikke vil give mig mere, kan jeg ikke vente at føre mere igennem her i Folketinget. (*Indenrigsministeren* Bramsen: Hør!) Det er ikke saa underligt, thi Ministeren staar jo ikke politisk set i noget særlig venskabeligt Forhold til dette Ting. Den ærede Minister siger: „Hør“, og det kan han maaske have Ret til at sige her, men jeg vil dog spørge, om den ærede Minister ogsaa siger: Hør, naar jeg udtaler, at medens man ikke kan forlange, at Ministeren skal have nogen særlig Indflydelse over for Folketinget, er det mærkeligt, at han staar magtesløs ogsaa over for Landstinget. Her synes jeg næsten, der var Grund til at sige: Hør! Det er jo Landstingets Ministerium, deroppe har Ministeriet sit store Flertal (*En Stemme*: Store?) — aa nej, det er vel ikke saa stort endda — men Ministeren har dog ikke kunnet gennemføre noget der. Det har vist sig, at Ministeren i dette Tilfælde slet ikke har noget Flertal deroppe. Han har maattet finde sig i en hel Række Indskrænkninger i det Lovforslag, Folketinget vedtog. Da jeg behøjdede Ministeren, at han tog mod det Forslag, her vedtoges, sagde han: Jeg kan ikke faa det bedre, hvad kan det nytte at forlange det, naar Folketinget ikke vil give mig det? Men saa var der dog Grund til at vente, at Ministeren hos sine Venner i Landstinget kunde føre et Forslag igennem, som han ansaa for beklippet, i hvilket sidste jeg er enig med ham, men det kunde han jo ikke. Ministeren har altsaa hverken Indflydelse i Folketinget eller i Landstinget.

Da det nu saaledes har vist sig, at der ikke er særlig Interesse for dette Forslag her i Folketinget, og at det i Landstinget ligefrem er blevet sagt, at man ikke ad Aare vilde være bunden til disse Standpunkter, og der endog har været Forslag fremme, der gik endnu videre i Retning af Beklipning af det foreliggende Forslag end det, der alt er sket, har jeg for mit Vedkommende ikke turdet gaa med

til Forsøg paa Forandring af det her foreliggende for ikke at lade denne Lejlighed gaa tabt til at faa en Forbedring af den bestaaende Lov ført ud i Livet. Jeg deltagder derfor med Udvalget i dets Indstilling, som anbefaler at vedtage Forslaget, som det nu foreligger i Landstingets Affattelse. Naar det er blevet mig muligt at indtage dette Standpunkt, vil jeg have Lov til at sige, at der jo trods alle Beskæringer dog er kommet nogle Bestemmelser ind i Lovforslaget, som gør det antageligt, nemlig Bestemmelsen om Lovens Revision og Bestemmelserne om Lokalernes Indretning i Henseende til de beskæftigede Arbejdere. Det er hele den Række af Bestemmelser, som findes i § 8, og som ikke alene skulle gælde for de ny Fabrikker og for de ombyggede Fabrikker, men som overhovedet efter de Regulativer, der maatte blive vedtagne, skulle gennemføres overalt, senest 10 Aar efter at Regulativerne ere vedtagne. Dette anser jeg for meget væsentlige og gode Bestemmelser, og jeg er meget glad ved, at det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) har stillet sig saa velvilligt der og bidraget til, at vi have kunnet faa disse Bestemmelser gennemførte. Endvidere mener jeg, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 23 om Oprettelse af et Arbejdsraad vil kunne hjælpe til, at denne Lov kan blive ført igennem efter sin Hensigt. Det vil ogsaa føre til, at man hurtigere vil kunne faa Øjnene op for de Brist, der mulig ere forbundne med Loven, saa at der, naar man kommer til en Revision, kan være skabt et godt Grundlag og Materiale for denne Revision. Jeg haaber, at Stillingen, naar den Tid kommer, vil være den, at Revisionsønskerne ikke bringes frem af et Ministerium, der mangler Indflydelse baade i den ene og i den anden Del af Rigsdagen, men at de bæres frem af de Repræsentanter, som de interesserede Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere, kunne faa ind i dette Arbejdsraad.

Med disse Bemærkninger skal jeg, skønt med et Suk, anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Landstinget.

N. Andersen: Det var en højst ejendommelig Anbefaling, den ærede Ordfører gav Lovforslaget i Dag. Det var for mig, som om der sjældent her i Salen har lydt en saa mærkelig Tale. Den ærede Ordførers Foredrag var fra først til sidst en eneste stor Selvmodsigtelse allerede af den